

Klincz, Daj nam

I znäw ten sam zmäczony wzrok,
W oczach strach i gniew;
Kaädy dzieä, kaädy rok
Wciää oddala nasz brzeg.
Lecz gäoäno nikt nie powie nic,
Szkoda juä nawet säw -
- Zostaä z nich ledwie pyä
I ten äal - jak mur...
Spadajä äzy z kaädego dnia,
Biegnä sny pod wiatr,
Tylko czas prawä zna,
Nieprzekupny od lat.
A kiedy juä nie starcza siä,
Chce siä iägdzieä städ,
Chce siä äyä, sobä byä,
Wyrwaä z nas to zäo.
Daj nam wiarä,
Daj nam siää
I säowa ulecz z ran -
- Daj nam, daj nam!
I znäw ten sam zmäczony wzrok... etc.
Daj, daj nam wiarä,
Daj, daj nam siää
I säowa ulecz z ran -
- Daj nam, daj nam!
A kiedy juä nie starcza siä... etc.